

Çürük Düş Sandığı

— Suheyla · 05 Ekim 2016

ÇÜRÜK DÜŞ SANDIĞI

Şehirleri uykusundan uyarıp
Sana geldiğimde
En çok buğday titreği ellerinin
Güneşi bağrında uyutmasını sevdim.
Usul usul sevinmeydi belki de.

Perçemine değen kasım rüzgarlarına
Dokuna dokuna düşündüm.
Diplerine çekilen incir ağaçlarının
Işığına saklanmış leylak olduğunu
Ve yağmursuz dudağın
Çatlatırken köklerimi

Koştum pencere altlarına
Petunyalar,sardunyalar.

Bir şehrin mihrabına
Yıldız suları sürerken
Üşüyen kırıklarımı en dibe saldım.

Işıkları sönmüş ev gibi
Şarkılarım ayazladı dilimde
Mavi öykülerimin
Küllenen tenine
Alnımın kırıışığından
Bir buselik secdeler düştü.

Hiç bilmediğim yerlerde olanı
Avucumda tabutları gezdirircesine
Aradım durdum.
Suya uzanan cellatları
Parmak uçlarını sürüye sürüye
Gelirken.
Kuşları bağrından uçmuş

Ellerimi çözdüm kalbimden
İnciler çıkaran yeşil dallarımı
Dudaklarına sardım
Adımın hecelerine serçeler
Konsun diye.

Nehirler gezerken başımda
İyice bak!
İncir ağaçlarına
Ben incir yaprağıyla
Leylak arası kokuyla
Cesur kelebek tırnaklarımla
Yeniden öptüysem toprağını
Çürük düş sandığından
Tüy bulutu hızıyla
Peri tozlarıyla
Ayaklanmışımdır
Yeniden
Avuçlarının tam ortasında.
Süheyla Altinkaya Turan